

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Гж2.53/16
27. јануара 2016. године
Нови Сад

У ИМЕ НАРОДА!

Апелациони суд у Новом Саду, у већу за решавање спорова из породичних односа, у саставу судија Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров и Наде Бачкалић, чланова већа, у правној ствари тужиље малолетне Т. Ј., коју заступа законска заступница В.Ј., мајка, обе из К., које заступа пуномоћник М. А., адвокат из К., против туженог Д.Ј. из Ђ., кога заступа пуномоћник З.Т., адвокат из Ж, ради измене одлуке о висини издржавања, одлучујући о жалбама парничних странака против пресуде Основног суда у Новом Саду П2.149/2014 од 23.10.2015. године, у седници већа одржаној дана 27.01.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

Жалбу тужиље ОДБИЈА, жалбу туженог ДЕЛИМИЧНО ОДБИЈА, ДЕЛИМИЧНО УСВАЈА, пресуду Основног суда у Новом Саду П2.149/2014 од 23.10.2015. године у побијаном усвајајућем делу којим је одлучено о висини издржавања за период од 23.10.2015. године па убудуће и побијаном одбијајућем делу одлуке о тужбеном захтеву ПОТВРЂУЈЕ, док у побијаном усвајајућем делу којим је одлучено о висини издржавања за период 21.06.2011. године до 23.10.2015. године и побијаном делу одлуке о трошковима поступка УКИДА и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Првостепеном пресудом измењене су пресуда Општинског суда у Новом Саду П.8563/07 од 26.02.2008. године и пресуда Окружног суда у Новом Саду Гж.2246/08 од 24.04.2008. године тако што је тужени обавезан да доприноси издржавању малолетне тужиље месечним износом од 10.500,00 динара, почев од 21.06.2011. године, па убудуће док за то постоје законски услови, доспеле рате да плати одједном, а будуће до 15-ог у месецу за сваки месец унапред, на руке законској заступници тужиље, у року од 15 дана, под претњом извршења. Преко досуђених 10.500,00 динара, па до тражених 15.000,00 динара месечно на име доприноса издржавању, тужбени захтев је одбијен. Тужени је обавезан да тужилји накнади трошкове поступка у износу од 105.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења 23.10.2015. године, па до исплате, у року од 15 дана, под претњом извршења. Тужилја је ослобођена плаћања судске таксе на тужбу и пресуду у овом поступку.

Против наведене пресуде обе парничне странке су изјавиле благовремене жалбе.

Тужилја жалбом побија одбијајући део одлуке о тужбеном захтеву због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, са предлогом да је овај суд у побијаном делу преиначи на тај начин што ће усвојити

тужбени захтев у целости и туженог обавезати да јој накнади трошкове целокупног поступка.

Тужени у жалби побија усвајајући део одлуке о тужбеном захтеву и одлуку о трошковима поступка из свих разлога прописаних одредбом чл. 360 ст. 1 Закона о парничном поступку. Предлаже да је овај суд у побијаном делу укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или преиначи на тај начин што ће висину доприноса издржавању смањити на правичан износ.

Испитавши пресуду у побијаном делу у границама жалбених и разлога на које пази по службеној дужности, у складу са одредбом чл. 372 ст. 3 Закона о парничном поступку, овај суд налази да је она донета без битних повреда одредаба парничног поступка из одредбе чл. 361 ст. 1 тач. 1, 2, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, као и без битне повреде из тач. 12 истог члана, на коју је жалбом туженог указано. Одлучено је на подлози правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања и уз правилну примену материјалног права, изузев у делу одлуке о висини издржавања за период од 21.06.2011. године до 23.10.2015. године у ком због погрешне примене материјалног права нису утврђене све битне чињенице.

Првостепени суд утврђује да је тужиља рођена године. Правноснажном пресудом Окружног суда у Новом Саду Гж.2246/2008 од 24.04.2008. године којом је делимично преиначена пресуда Општинског суда у Новом Саду П.8563/2007 од 26.02.2008. године, тужени је обавезан да на име доприноса издржавању тужиље плаћа месечни износ од 4.000,00 динара, почев од 12.11.2007. године, па убудуће. Тужени уназад годину и по дана редовно испуњава своју законску обавезу издржавања.

Тужиља иде у средњу школу. Њене месечне потребе износе 21.000,00 динара и обухватају трошкове исхране од око 8.000,00 динара, гардеробе од око 3.000,00 динара, средстава за хигијену од око 1.000,00 динара, приватне часове енглеског језика у износу од 2.500,00 динара, приватне часове математике у износу од 1.400,00 динара, ужину у школи од око 2.000,00 динара и трошкове превоза у износу од 2.337,00 динара. Тужиља носи наочаре, једном годишње за рам издвоји износ од 5.000,00 до 8.000,00 динара и за стакла износ од 2.400,00 динара.

Тужиља живи са мајком у кући чији је власник њена мајка. Режијски трошкови домаћинства месечно износе око 4.000,00 динара за струју, 960,00 динара за кабловску телевизију, 1.500,00 динара за комуналије, око 700,00 динара за фиксни телефон и 7.000,00 динара за грејање на гас у току грејне сезоне (6 месеци годишње). Порез на кућу годишње износи 19.000,00 динара.

Мајка тужиље је запослена и остварује месечну зараду у износу од 23.000,00 динара. Повремено ради викендом и по том основу месечно заради 4.800,00 динара. Остварује приход и од издавања у закуп пола јутра земље у износу од 100 евра. Обрађује башту. Новчано је помаже син из првог брака, а рођени брат је помаже у храни. На средства за хигијену месечно потроши око 1.000,00 динара.

Тужени има 50 година. Остварује месечне приходе у износу од око 15.000,00 динара од издавања у закуп 6 јутара земље. Обрађује башту за сопствене потребе. Не бави се додатним пословима. Пријављен је на евиденцији Националне службе за запошљавање. Оперисао је тумор дебелог црева, панкреас и жуч, а сада чека трећу операцију бруха. Од лекова пије 2 кутије бускопана месечно (укупно 300 динара) и кутију и по нифелата (200,00 динара кутија). Живи сам, а месечно на режије издвоји 3.000,00 динара за струју, око 1.000,00 динара за воду, 1.100,00 динара за фиксни телефон и 1.000,00 динара за мобилни телефон. За гардеробу и средства за хигијену месечно издвоји износе од по 500,00 динара. Нема законску обавезу издржавања других лица, нити има потребу да помаже своје родитеље. Туженог у издржавању и храни помаже ћерка из првог брака којој је уговором о поклону 2013. године пренео право

својине на кући у којој живи и на 6 јутара земље, уз право његовог доживотног плодоуживања на овим некретнинама.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је, позивом на одредбе чл. 154 ст. 1, 160, 162 ст. 3 и 164 Породичног закона, делимично усвојио тужбени захтев и изменио претходну судску одлуку о висини доприноса туженог дечјем издржавању, налазећи да су се у претходном периоду изменили околности и потребе малолетне тужиље повећале.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање и релевантну материјалноправну регулативу, правилна је одлука првостепеног суда о висини издржавања за период од 23.10.2015. године, па убудуће. Међутим, овај суд налази да нису утврђене све чињенице битне за доношење правилне одлуке о висини издржавања за период од 21.06.2011. године до 23.10.2015. године.

Обе парничне странке у жалбама оспоравају примену материјалног права и истичу да је висина доприноса издржавању одређена прениско, односно превисоко. Основаност тужбеног захтева се цени према одредби чл. 164 Породичног закона којом је прописано да се висина издржавања може смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука. Претходна судска одлука у овој правној ствари је донета 2008. године, када је тужиља имала 7 година и била ученик нижих разреда основне школе. Тужиља сада има 15 година и похађа први разред средње школе, те је правилно становиште првостепеног суда да су се њене основне месечне потребе, са аспекта узраста и томе сразмерних трошкова издржавања, повећале и да износе 21.000,00 динара. Сагласно изнетом, правилна је оцена првостепеног суда да су испуњени услови из одредбе чл. 164 Породичног закона и да тужени, као родитељ и дужник издржавања, без угрожавања сопствене егзистенције, може да доприноси издржавању малолетне тужиље месечним износом од 10.500,00 динара, као и тужиљина мајка. Износ од 10.500,00 динара представља минимум којим је тужени дужан да доприноси издржавању своје ћерке, с обзиром да се тужиљиној мајци, као родитељу који врши родитељско право над њом у допринос рачуна и свакодневно ангажовање на нези, чувању и васпитавању. Тужени је у току поступка приложио лекарску документацију о операцијама које је имао и здравственим сметњама, али како није доказао да је радно неспособан, у циљу удоваљавања законској обавези издржавања детета дужан је да активира све своје потенцијале и обавези према тужиљи удовољи, па и на терет обима задовољења сопствених потреба. Уз то, тужени је 2013. године уговором о поклону располагао својом непокретном имовином у корист ћерке из првог брака која је удата и има дете, те је на тај начин умањио могућности да од ове имовине оствари приходе и обезбеди средства потребна за издржавање малолетне тужиље. У складу са изнетим, на супрот жалбеним наводима обе парничне странке, висина доприноса издржавању од 10.500,00 динара одговора садашњим приликама конкретне случаја, те је одлука првостепеног суда о висини издржавања за период од 23.10.2015. године па убудуће правилна.

Међутим, основано се жалбом туженог оспорава утврђено чињенично стање за период од подношења тужбе 21.06.2011. године до доношења првостепене пресуде 23.10.2015. године. Како се ради о дужем временском периоду, а висина издржавања од 10.500,00 динара одговара приликама у време пресуђења, у поновном поступку је потребно подробно испитати, у складу са одредбама чл. 160 Породичног закона, месечне потребе малолетне тужиље, као повериоца издржавања и могућности туженог, као дужника издржавања у претходно наведеном периоду. Тек када утврди ове битне чињенице, првостепени суд ће бити у прилици да донесе правилну и закониту одлуку о преосталом делу тужбеног захтева.

На основу одредбе чл. 161 ст. 3 Закона о парничном поступку, укинута је и одлука о парничним трошковима, па ће у поновном поступку првостепени суд одлучити о трошковима целокупног поступка.

Из изнетог, одлучено је као у изреци, применом одредби чл. 375 и 377 ст. 2 Закона о парничном поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

Јелица Бојанић-Керкез, с.р.

Зто: